

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LVIII. Iterum Deo gloriam tribuit ex ministerio totius mundi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

roribus impegit. Sed tu ne hoc malum amplius ingravesceret, per filium tuum splendidissimam attollens facem, cunctos de Numinis tui cultu admonuisti.

C A P U T L V I I I .

*Ierum Deo gloriam tribuit ex ministerio
totius mundi.*

Hujus rei fidem faciunt opera tua.
Tua nos potestas innocentis efficit ac fideles. Sol & Luna ratis ac definitis cursibus feruntur ; nec sine ordine circumundi totius axem sidera volvuntur. Certa legere recurrent temporum vi-ces. Tuo verbo stat terra firma soliditas , & venti præstito tempore moventur, & aquarum impetus irrequieto fluxu prolabitur. Mare immotis con-tinetur terminis. Et quidquid per ter-ras perque Oceanum diffunditur , hoc ad maximos & mirabiles usus fabrica-tum est. Quod quidem nisi ex voluntatis tue arbitrio ita gereretur, procul dubio tanta diversitas , & multiplex di-visio potestatis, universo orbi ac rebus humanis perniciem attulisset. Nam qui adversus se invicem bellum gesserunt, utique gravius adversus humanum ge-nus depugnarent. Quod profecto fa-ciunt, tametsi oculis non cernuntur.

C A P H T L I X.

Desum laudat, qui semper bona atque honesta docet.

Gratias tibi plurimas agimus omnium Domine ac summe Deus. Nam quanto magis ex discrepantibus studiis humana natura cognoscitur, tanto magis apud recte sentientes & verae virtutis studiosos, divinae religionis disciplina stabilitur. Ceterum quisquis curari se non finit, ne id alii imputet. Quippe medicina qua praest curationi, palam omnibus proposita est. Illud tantum cavendum est, ne quis eam religionem violet, quam puram & immaculatam esse res ipsae testantur. Proinde universi fruamur hujus boni nobis indulti confortio, hoc est pacis amoenitate; & animi nostri confientiam, ab omnibus que illi contraria sunt abducamus.

Α παντοῖαις περιῆμένοις ἀλλὰ σύ γεδιάζει
υχή, οὐ μὴ τὸ κακὸν Πᾶν πλέον ἐπέργειν,
θαρρὸν φῶς ἀναχων, οὐσέμυντας τείχους
τε τὰς πάντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΗ

Δοξολογία πάλιν ἐκ τῆς κόσμης λεγεται.

Αισαὶ πράξεις ταῦτα πεῖσται τοῦ
κούρτος ἀθώρετῆμᾶς καὶ πεῖστες ἔγονται
ηλίσθιοι σελεύη ἐνομον οὐχι την πορφυραν
Β εδὲ τὰ ἀσεβατάκτων ἔχει την Ἀ κοσμητικήν
κύκλον φειφορεῖν αἱ τῷ καιρῷ ἀμοικαν
μίμως ἀνακυκλεῖται ἢ τῆς γῆς ἑδραίαν
τῷ σῷ λόγῳ ωμέσηκε καὶ τὸ πνεῦμα τῷ
ἐπαχθέντα καλεῖν ποιεῖται τὴν κίνησιν τῶν
ὑδάτων φορεῖ θέντα φεύγειν ἀπλεύει
μάτες μετέωροι θάλασσα δροῖς ἐμφέρει
Ταῦτη πεπηγόσις ἐστί, τι ἀντῆ γῆ καὶ τὸ οὐαί
συμπαρεκλίνεται τοτε πάντα θαυμαστά το
καὶ γενομένοις τεχνάζειν λυστελέων
μη κατὰ κείσον τὸ σῆς βρελήσεως ἐπειδή
ἀγαμφιεύοντας αὐτὸν τοσαῦτη διαφορεῖ,
C πολλὴ τῆς θέρεσίας διάχεισις, παντὶ δὲ
καὶ τοῖς πεάγμασι ἐλυμήνατο. οἰδη το
ἔσαιτες μαχεδέντες, χαλεπωτεροι το
αὐτρωπίνωμαχέσαντο ψυρεῖ. οἰδη μηδεμίους πεάθεσον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Νο.^τ

Δοξολογία εἰς Θεόν, αἷς διδίκασκον τὸν θεόν

XΑεις Σι πλειστη δέσποδα τοῦ απάντη
μέριμνε Θεού ὅτιν γδ̄ μιαφόροις πεπλη-
δ σμασθή ἀνθρωπότης γνωσθεῖσι, τοσοὶ^{τοις}
μάλλον τοῖς ὅρθοτεροι φεγγεῖσι καὶ γυμνοῖς
πιστολοφροῖς δεχεῖσθαι, τὰς δὲ θείες λόγους μηδε-
ματα συνισθεῖσαι. πλὴν ὃς οὐκ αὐτὸν δει-
πεύσας κωλύει, σλλωτετο μη λογίζειν
γνιατηκή τῶν ιαμάτων τοπογνωμάτων
τοῖς εἰς τέμφαντες προκειμένοι μόνοι μηδε-
κατεβλαπτέτω τέττας ὅπερι ἀξεῖσθαι μη το-
πεξέματα παρεγγυναῖς χρηστώμενα τοιούτα-
παντες ανθρωποι τῇ δέσποδεν Θεῷ αἴγαθεν
κλητέα, τετέστη τῷ δὲ εἰρήνης καταγγεί-
τες δηλαδὴ τὴν συνείδησιν διπλὸν πάντων
ἐναντίον.